

prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău
Judecător: Gh. Mîțu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

ÎNCHEIERE

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Puzdrea Inga, reprezentată de avocatul Iosip Andrei,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Puzdrea Inga împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea deciziei și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Puzdrea Inga și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Râșcani, mun. Chișinău din 07 iunie 2016,

c o n s t a ț ă:

La 18 septembrie 2015, Puzdrea Inga s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău”, prin care a solicitat anularea deciziei din 05 august 2015 cu privire la constatarea încălcării clauzelor contractuale și impunerea consumatorului la achitarea recalculului pentru volum, adaos la furnizarea apei potabile și servicii de canalizare, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, reclamanta a indicat că la 02 septembrie 2015, s-a adresat cu o plângere către SA „Apă-Canal Chișinău”, solicitând anularea deciziei din 05 august 2015 privind recalcularea cuantumului plății la consumul apei și canalizării, efectuat în urma inspectării locului de consum din XXXXX, XXXXXX, în baza contractului nr. 14-295-33 din 09 iulie 2015, al cărui proprietar este.

A concretizat reclamanta că la 09 iunie 2015, în urma inspectării locului de consum de pe adresa nominalizată, angajații furnizorului au întocmit actul de inspectare a stării evidenței și folosirea apei, constatând faptul conectării neautorizate cu d-32 mm la rețelele publice de alimentare cu apă, ceea ce se consideră o încălcare în evidența volumului de apă furnizat, potrivit prevederilor pct.9.4.1 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.5/4 din 25 martie 2008.

A mai menționat Puzdrea Inga că urmare a adresării față de furnizorul de apă, i s-a comunicat că reprezentantul întreprinderii a constatat și consemnat la 09 iunie 2015, faptul conectării neautorizate, încălcare prevăzută la pct.9.4.1 lit. a) din Regulament și la ședința Comisiei pentru examinarea încălcărilor în evidența

serviciilor de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate furnizate, s-a decis calcularea și înaintarea spre plată a unui volum de 6811 m, (formula de calcul fiind: 5,16 m³/oră x 55 zile x 24h/zi), calculându-se pentru perioada 29 mai 2015 - 23 iulie 2015. Calculul fiind determinat în baza prevederilor actului normativ în vigoare, iar temeieri de revizuire a calculului nu exista, fiindu-i expediată spre plată suma de 117 043,20 lei, conform facturii fiscale Seria CZ nr.0903844 din 18 august 2015.

Astfel, a considerat reclamanta că acest fapt este abuziv, iar acțiunile furnizorului sunt inexplicabile, sumele remise spre achitare sunt absolut neîntemeiate.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 07 iunie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Puzdrea Inga s-a respins ca nefondată.

Considerând neîntemeiată hotărârea primei instanței, Puzdrea Inga a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016, s-a respins apelul declarat de către Puzdrea Inga și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 07 iunie 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Puzdrea Inga, reprezentată de avocatul Iosip Andrei a declarat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel din 08 noiembrie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 07 iunie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Prin referința depusă la 19 februarie 2018, SA „Apă-Canal Chișinău” solicită respingerea recursului înaintat de către Puzdrea Inga, reprezentată de avocatul Andrei Iosip ca fiind nefondat, invocând totodată că argumentele indicate în susținerea recursului sunt irelevante speței date.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 08 noiembrie 2016 a fost expediată recurentei la 30 noiembrie 2017, însă deoarece la materialele cauzei nu există dovada recepționării acesteia, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul depus la data de 18 decembrie 2017, în termen.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurenta consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, susține că instanța de apel examinând apelul a trecut în mod superficial argumentele invocate de către Puzdrea Inga și materialul probator anexat la materialele cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului

sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Puzdrea Inga, reprezentată de avocatul Iosip Andrei, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Puzdrea Inga, reprezentată de avocatul Iosip Andrei, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia

Basarabiei și alții vs. Moldova, nr. 45701/99 § 137, ECHR 2001-XII). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat de către Puzdrea Inga, reprezentată de avocatul Iosip Andrei asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Puzdrea Inga, reprezentată de avocatul Iosip Andrei, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Puzdrea Inga, reprezentată de avocatul Iosip Andrei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea